

Sygn. akt IV KK 63/21

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 marca 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Rafał Malarski (przewodniczący)

SSN Kazimierz Klugiewicz

SSN Piotr Mirek (sprawozdawca)

Protokolant Anna Kowal

w sprawie **D. G.**

oskarżonego z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

w dniu 17 marca 2021 r.,

kasacji wniesionej przez Prokuratora Generalnego na niekorzyść

od wyroku Sądu Rejonowego w D.

z dnia 2 lipca 2020 r., sygn. akt II K (...),

uchyla zaskarżony wyrok i przekazuje sprawę Sądowi Rejonowemu w D. do ponownego rozpoznania.

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w D., wyrokiem z dnia 2 lipca 2020 r., sygn. akt II K (...), na podstawie art. 66 § 1 k.k. i art. 67 § 1 k.k. umorzył warunkowo postępowanie karne przeciwko D. G., oskarżonemu o przestępstwo z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii. Wyznaczając roczny okres próby, na

podstawie art. 67 § 3 k.k. i art. 39 pkt 7 k.k. orzekł wobec oskarżonego świadczenie pieniężne w wysokości 300 zł na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej.

Wyrok nie został zaskarżony przez żadną ze stron i uprawomocnił się z dniem 10 lipca 2020 r.

Kasację od tego wyroku wniósł na niekorzyść oskarżonego Prokurator Generalny. Zaskarżając go w całości zarzucił rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisu prawa karnego materialnego, a mianowicie art. 66 § 1 k.k., polegające na warunkowym umorzeniu postępowania karnego przeciwko D. G., pomimo braku określonej w tym przepisie przesłanki uprzedniej niekaralności sprawcy za przestępstwo umyślne, gdyż oskarżony był już wcześniej karany za występki z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii.

W konkluzji kasacji Prokurator Generalny wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu w D. do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy stwierdził, co następuje.

Kasacja jest zasadna, gdyż ma rację Prokurator Generalny, że zaskarżony wyrok został wydany z rażącym naruszeniem prawa materialnego, opisanym w zarzucie kasacji.

Z treści przepisu art. 66 § 1 k.k. wynika jednoznacznie, iż z dobrodziejstwa warunkowego umorzenia postępowania może skorzystać wyłącznie sprawca niekarany za przestępstwo umyślne. Podkreślić przy tym trzeba, że przesłanka ta ma charakter bezwzględny i uzależnia orzekanie o warunkowym umorzeniu postępowania od ustalenia, że w chwili wyrokowania sprawca nie jest karany za jakiegokolwiek przestępstwo umyślne, niezależnie od jego podobieństwa do czynu będącego przedmiotem postępowania i rodzaju wymierzonej uprzednio kary.

Lektura akt sprawy nie pozostawia wątpliwości, że oskarżony tego wymogu nie spełniał. Przed wydaniem wyroku w niniejszym postępowaniu oskarżony D. G. został skazany wyrokiem nakazowym Sądu Rejonowego w D. z dnia 22 maja 2020 r., sygn. akt II K (...), za umyślne przestępstwo z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, popełnione w dniu 27 grudnia 2019 r.

Wyrok ten uprawomocnił się z dniem 5 czerwca 2020 r. W chwili wyrokowania przez Sąd Rejonowy oskarżony nie posiadała zatem statusu sprawcy wymienionego w art. 66 § 1 k.k. Niczego w tej kwestii nie zmienia to, że wydając zaskarżony wyrok, Sąd Rejonowy w D. dysponował nieaktualnymi już danymi o karalności, z których wynikało, że oskarżony nie był karany. Warunek braku karalności za przestępstwo umyślne ma charakter obiektywny i konieczność jego spełnienia nie jest zależna od wiedzy sądu rozpoznającego sprawę.

Stwierdzone uchybienie miało istotny wpływ na treść orzeczenia Sądu Rejonowego, gdyż skutkowało bezpodstawnym zastosowaniem instytucji warunkowego umorzenia postępowania.

Mając powyższe na względzie, Sąd Najwyższy uchylił zaskarżony wyrok i przekazał sprawę Sądowi Rejonowemu w D. do ponownego rozpoznania.